

“I skal have det sind over for hinanden, som var i Kristus Jesus” (Fil 2, 5).

Apostlen Paulus befandt sig i Filippernes fængsel på grund af at han havde forkyndt evangeliet. Det var derfra, at han skrev brevet til de kristne i byen. Han var den første, der prædikede evangeliet dér. Der var mange, der kom til tro, og som gav sig selv uden forbehold for at bringe evangeliet videre. De gav også et vidnesbyrd gennem den kristne kærlighed, efter at Paulus var taget af sted.

Dette blev til stor glæde for Paulus, og derfor skrev han et brev næret af ømhed. Han opfordrer dem til at gå videre på denne vej og til at vokse, både som enkeltpersoner og som fællesskab, og derfor peger han på Jesus som forbillede. De kan lære den evangeliske livsstil af ham:

“I skal have det sind over for hinanden, som var i Kristus Jesus.”

Hvad er det for et sind, som var i Kristus Jesus? Hvilke længsler havde han? Hvordan kan vi få mere at vide om det og at efterleve det?

Paulus vidste det: Jesus Kristus, Guds søn, er blevet én af os og er kommet for at bo i blandt os; han er blevet menneske, han har tjent Faderen fuldt ud, for at give os mulighed til at blive Guds børn¹. Hans mission fuldendtes gennem hans liv. Uafbrudt ydmygede han sig for at række ud til de svageste, små og usikre mennesker for at rette dem op. Og spedalske, enker,

fremmede og syndere følte sig elsket og frelst.

For at lære Jesu indstilling at kende, og for at holde den levende i os, er det nødvendigt, at vi først og fremmest tager imod hans personlige kærlighed til enhver af os og erfarer styrken af hans tilgivelse. Så kan vi tilegne os hans livsstil og åbne hjertet, sindet og armene til at tage imod enhver, hvem de end er. Vi skal undgå at dømme andre, og istedet for fokusere på det positive, som vi finder i dem, vi møder, også selvom det er gemt under ellendighed og fejl.

Vi kan tilegne os Jesu indstilling ved at elske uselvisk, ved at stille vore store eller små talenter til rådighed for vores medmennesker og på denne måde konkret og modigt opbygge positive relationer i vores nærmeste omgivelser. Vi kan nærme os alle slags problemer, vanskeligheder og uenigheder med blidhed og med konkret vilje til at finde dialogens og harmoniens vej.

Chiara Lubich, Focolare-bevægelsens stifter, har ladet sig lede og styrke af evangeliet hele livet. Hun skrev: *“At efterfølge Jesus, betyder at forstå, at dét at være kristne giver først mening, hvis vi lever for andre, hvis vi forstår vores eksistens som en tjeneste til vore medmennesker, og hvis vi indretter hele vort liv derefter. Først da vil vi have virkeliggjort det, der ligger Jesus på sindet; først da vil vi virkelig være lykkelige..”*²

Letizia Magrii

¹ Se Gal 4, 6: *“Og fordi I er børn, har Gud sendt sin søns ånd i vore hjerter, og den råber: Abba! Fader.”* Og også Joh 1,12: *“Men alle dem, der tog imod ham, gav han ret til at blive Guds børn (...).”*

² Se C. Lubich, *Beati quelli che si amano a vicenda*, Città Nuova, 26, (1982), 6, side 43.